

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 6 maja 1958 r.

w sprawie zawieszania prawa do renty oraz zasad wypłacania inwalidzkiej renty wyrównawczej.

Na podstawie art. 31 ust. 4, art. 39 ust. 7 i 8 i art. 45 ust. 5 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 97), art. 15 ust. 5 i art. 41 dekretu z dnia 14 sierpnia 1954 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 98) oraz art. 9 ust. 5, art. 14 ust. 6 i art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 28 maja 1957 r. o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 99) zarządza się, co następuje:

Rozdział I.

Zawieszenie prawa do renty.

§ 1. Przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczą:

- 1) rent starczych przysługujących na podstawie:
 - a) dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 97),
 - b) ustawy z dnia 28 maja 1957 r. o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 99), o ile odrębne przepisy nie stanowią inaczej,
- 2) rent inwalidzkich z tytułu inwalidztwa:
 - a) powstałego z innych przyczyn niż wypadek w zatrudnieniu lub choroba zawodowa, przysługujących na podstawie dekretu powołanego w pkt 1 lit. a), a także ustawy powołanej w pkt 1 lit. b) w stosunku do pracowników wykonujących inne prace niż określone w art. 2 ust. 1 i 2 tej ustawy,
 - b) nie pozostającego w związku ze służbą wojskową, przysługujących na podstawie dekretu z dnia 14 sierpnia 1954 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych

i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 98),

- 3) rent rodzinnych przysługujących na podstawie przepisów wymienionych w pkt 1 lit. a) i pkt 2 lit. b),
 - 4) górniczych rent wdowich po pracownikach zmarłych wskutek innych przyczyn niż wypadek w zatrudnieniu lub choroba zawodowa, przysługujących na podstawie przepisów wymienionych w pkt 1 lit. b).
- § 2. 1. Nie zawiesza się prawa do renty rencistom:
- 1) prowadzącym zakłady rzemieślnicze opłacającym podatek obrotowy i dochodowy:
 - a) ryczałtowo w formie karty podatkowej w wysokości nie przekraczającej 1.800 zł rocznie albo
 - b) w innej formie, gdy osiągnąty dochód jest niższy niż 750 zł miesięcznie,
 - 2) trudniącym się przemysłem domowym lub ludowym oraz prowadzącym zakłady usługowe, jeżeli dochód osiągnąty z tych źródeł jest niższy niż 750 zł miesięcznie,
 - 3) będącym właścicielami, posiadaczami lub użytkownikami gospodarstw rolnych o rocznym przychodzie szacunkowym ustalonym dla wymiaru podatku gruntowego na kwotę niższą niż 4.000 zł,
 - 4) wykonującym wolne zajęcia zawodowe (np. lekarze, architekci, adwokaci, geodeci) albo wykonującym pracę na podstawie umów o dzieło lub zlecenia, jeżeli dochód z tych zajęć lub prac jest niższy niż 750 zł miesięcznie,
 - 5) nie będącym pracownikami w rozumieniu przepisów wymienionych w § 1 ust. 1 pkt 1 lit. a), którzy z tytułu wykonywania prac nie wymienionych w pkt 4 posiadają dochody podlegające podatkowi od wynagrodzeń, jeżeli dochody te są niższe niż 750 zł miesięcznie (np. chałupnicy, sprzedawcy ajencyjni, inkasenci, ajenci ubezpieczeniowi),

- 6) uzyskującym dochód z tytułu honorariów autorskich za prace wydawnicze,
- 7) posiadającym dochody z wszelkich innych źródeł poza wymienionymi w pkt 1—6 w wysokości niższej niż 500 zł miesięcznie, a także w wysokości wyższej, jeżeli nie istnieje obowiązek opłacania od tych dochodów podatku dochodowego lub podatku od wynagrodzeń, co dotyczy w szczególności kwot otrzymywanych z tytułu alimentacji.

2. Rencistów osiągających dochody nie powodujące zawieszenia prawa do renty w myśl ust. 1 oraz osiągających z tytułu zatrudnienia wykonywanego dorywczo lub w niepełnym wymiarze godzin zarobki niższe niż 500 zł miesięcznie traktuje się w zakresie uprawnień do świadczeń rentowych na równi z osobami nie zatrudnionymi lub nie posiadającymi dochodów z innych źródeł.

§ 3. Młodocianym pracownikom i uczniom nie zawiesza się prawa do renty inwalidzkiej lub rodzinnej z powodu stałego zatrudnienia, jeżeli ich zarobki są niższe niż 500 zł miesięcznie.

§ 4. Nauczycielom uprawnionym do renty starczej lub inwalidzkiej zatrudnionym w niepełnym wymiarze godzin w szkołach objętych ustawą z dnia 27 kwietnia 1956 r. o prawach i obowiązkach nauczycieli (Dz. U. Nr 12, poz. 63) nie zawiesza się prawa do tych rent, jeżeli osiągają z tytułu tego zatrudnienia zarobki niższe niż 1.000 zł miesięcznie.

§ 5. 1. Rencistom uprawnionym do renty inwalidzkiej (§ 1 pkt 2) zaliczonym do I grupy inwalidów, którzy osiągają zarobki lub dochody przewyższające kwoty określone w § 2 i § 7, wypłaca się rentę inwalidzką zmniejszoną o 20% podstawy wymiaru renty do 1.200 zł.

2. Jeżeli warunki określone w ust. 1 spełniają osoby uprawnione do renty rodzinnej, rentę tę wypłaca się w wysokości zmniejszonej o 15% podstawy wymiaru renty do 1.200 zł, gdy renta wypłacana jest dla jednego członka rodziny.

§ 6. 1. Rencistom uprawnionym do renty starczej lub inwalidzkiej (§ 1 pkt 1 i 2) zatrudnionym w społecznych zakładach służby zdrowia w pełnym wymiarze godzin w charakterze fachowych pracowników służby zdrowia na takich stanowiskach, których wykaz ustali Minister Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Zdrowia — jeżeli osiągają zarobki 500 zł miesięcznie lub wyższe, wypłaca się:

- 1) rentę starczą zmniejszoną o 35% podstawy wymiaru renty do 1.200 zł,
- 2) rentę inwalidzką dla II grupy inwalidów zmniejszoną o 25% podstawy wymiaru renty do 1.200 zł,
- 3) rentę inwalidzką dla III grupy inwalidów zmniejszoną o 15% podstawy wymiaru renty do 1.200 zł.

2. Przepisy ust. 1 stosuje się odpowiednio do fachowych pracowników służby zdrowia zatrudnionych w zakładach służby zdrowia Ministerstwa Obrony Narodowej, Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Ministerstwa Sprawiedliwości.

§ 7. 1. Renty starcze lub renty inwalidzkie wraz z przysługującymi dodatkami wypłaca się w połowie rencistom:

- 1) prowadzącym zakłady rzemieślnicze opłacającym podatek obrotowy i dochodowy:
 - a) ryczałtowo w formie karty podatkowej w wysokości od 1.801 do 2.400 zł rocznie albo
 - b) w innej formie, gdy osiągany dochód wynosi od 750 zł do 1.000 zł miesięcznie,
- 2) trudniącym się przemysłem domowym lub ludowym oraz prowadzącym zakłady usługowe, jeżeli dochód osiągnięty z tych źródeł wynosi od 750 zł do 1.000 zł miesięcznie,

- 3) będącym właścicielami, posiadaczami lub użytkownikami gospodarstw rolnych o rocznym przychodzie szacunkowym ustalonym dla wymiaru podatku gruntowego na kwotę od 4.000 zł do 6.000 zł.

2. Jeżeli warunki określone w ust. 1 spełniają osoby uprawnione do renty rodzinnej, rentę tę wraz z przysługującymi dodatkami wypłaca się w połowie, gdy renta wypłacana jest dla jednego członka rodziny.

§ 8. 1. Prawo do renty ulega zawieszeniu, jeżeli osoba uprawniona do renty jest w całości lub części właścicielem przedsiębiorstwa przemysłowego lub handlowego — bez względu na wysokość osiąganych z tego tytułu dochodów.

2. Prawo do renty ulega zawieszeniu, jeżeli po dniu ogłoszenia rozporządzenia oraz po zgłoszeniu wniosku o rentę starczą, inwalidzką lub rodzinną albo w okresie 5 lat przed uzyskaniem uprawnień do renty starczej, osoba uprawniona do renty w celu obejścia przepisów prawa dotyczących zawieszania rent przeniosła na małżonka mieszkającego we wspólnym gospodarstwie domowym własność przedsiębiorstwa przemysłowego lub handlowego, o których mowa w ust. 1, albo własność całości lub części gospodarstwa rolnego o rocznym przychodzie szacunkowym ustalonym dla wymiaru podatku gruntowego na kwotę co najmniej 6.000 zł.

3. Przeniesienie w warunkach określonych w ust. 2 tytułu własności całości lub części gospodarstwa rolnego o rocznym przychodzie szacunkowym ustalonym do wymiaru podatku gruntowego na kwotę od 4.000 zł do 6.000 zł pociąga za sobą ograniczenie prawa do renty i dodatków w zakresie przewidzianym w § 7.

4. W przypadkach określonych w ust. 2 i 3 prawo do renty ulega zawieszeniu w całości lub części na czas posiadania przez małżonka rencisty źródeł dochodu, o których mowa w tych przepisach.

§ 9. Prawo do renty ulega zawieszeniu w przypadkach, gdy zachodzi zbieg zarobków lub dochodów nie powodujących zawieszenia prawa do renty z zarobkami lub dochodami powodującymi zawieszenie prawa do renty.

§ 10. 1. Za dochód, o którym mowa w rozporządzeniu, uważa się dochód w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym.

2. Wysokość dochodów, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 1, 2 i 4 oraz w § 7, jak również wysokość rocznego przychodu szacunkowego (§ 2 ust. 1 pkt 3 i § 8 ust. 2 i 3) ustala się na podstawie zaświadczeń organów finansowych prezydium rad narodowych właściwych do wymiaru podatków. Wysokość dochodów, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 5 i 6, ustala się na podstawie zaświadczeń tych organów lub innych dowodów.

Rozdział II.

Zasady wypłacania inwalidzkiej renty wyrównawczej.

§ 11. Przepisy niniejszego rozdziału dotyczą inwalidzkiej renty wyrównawczej przysługującej na podstawie przepisów wymienionych w § 1 pkt 2.

§ 12. 1. Wysokość inwalidzkiej renty wyrównawczej ustala się na podstawie przeciętnego miesięcznego zarobku z trzech kolejnych miesięcy kalendarzowych po miesiącu, w którym:

- 1) zgłoszono wniosek o rentę, jeżeli pracownik nie pobiera renty albo
- 2) rencista podjął zatrudnienie po przyznaniu renty inwalidzkiej, albo
- 3) nastąpiło obniżenie zarobków pracownika, któremu przedtem zawieszono prawo do renty inwalidzkiej.

2. Wysokość inwalidzkiej renty wyrównawczej ustala się na podstawie przeciętnego miesięcznego zarobku określo-

niego w ust. 1 za okres od daty powstania prawa do tej renty do daty pierwszego terminu płatności renty przypadającego po upływie 3 miesięcy, o których mowa w ust. 1, oraz na okres następných 6 miesięcy.

3. Po upływie każdých następných 6 miesięcy kalendarzowych rencista obowiązany jest przedłożyć zaświadczenie zakładu pracy o wysokości zarobków uzyskanych w okresie ostatnich 6 miesięcy pobierania renty. Przeciętny miesięczny zarobek z tych 6 miesięcy stanowi podstawę do ustalenia wysokości renty na okres następných 6 miesięcy.

4. Przy ustalaniu przeciętnego zarobku, o którym mowa w ust. 1 i 3, nie uwzględnia się zarobków z miesięcy kalendarzowych, w których pracownik przez okres dłuższy niż 5 dni pobierał zasiłki z ubezpieczenia społecznego z powodu choroby lub macierzyństwa. Jeżeli w okresach, o których mowa w ust. 1 i 3, pracownik we wszystkich miesiącach pobierał zasiłki przez okres dłuższy niż 5 dni, wówczas dla ustalenia przeciętnego zarobku przyjmuje się zarobki z 3 najbliższych miesięcy zatrudnienia poprzedzających wymienione okresy.

§ 13. 1. Rencista pobierający inwalidzką rentę wyrównawczą, który w okresie 3 kolejnych miesięcy osiągnął w każdym miesiącu zarobek w wysokości co najmniej 80% podstawy wymiaru renty, obowiązany jest niezwłocznie zawiadomić o tym organ wypłacający rentę i przedłożyć zaświadczenie zakładu pracy, stwierdzające wysokość zarobków za cały okres pobierania ostatnio ustalonej wysokości renty. Organ wypłacający rentę po otrzymaniu zawiadomienia zawięsza dalszą wypłatę renty.

2. Jeżeli na podstawie zaświadczenia zakładu pracy o wysokości zarobków okaże się, że rencista osiągnął zarobki w wysokości co najmniej 80% podstawy wymiaru renty przez 4 lub więcej kolejnych miesięcy, jest on obowiązany zwrócić kwotę renty wypłaconą za te miesiące.

Rozdział III.

Przepisy wspólne, przejściowe i końcowe.

§ 14. Przepisy niniejszego rozporządzenia odnoszą się również do osób pobierających renty przy zastosowaniu

przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 maja 1957 r. w sprawie szczegółowych warunków uzyskiwania świadczeń rentowych przez repatriantów (Dz. U. Nr 26, poz. 117).

§ 15. Wartość zarobków i dochodów osiąganych za granicą ocenia się w złotych na zasadach stosowanych przy wypłacie rent z zagranicy.

§ 16. 1. Zawieszenie prawa do renty w całości lub w części następuje od najbliższego terminu płatności renty przypadającego po zajściu okoliczności powodujących zawieszenie prawa do renty.

2. Przywrócenie prawa do pobierania renty w całości lub w części następuje od dnia, w którym powstały warunki do przywrócenia prawa. Wypłata jednak z tego tytułu następuje za okres nie dłuższy niż 3 miesiące wstecz od dnia zgłoszenia wniosku o przywrócenie prawa, nie licząc miesięcy, o których mowa w § 12 ust. 1.

§ 17. 1. Dla rencisty, który w dniu 1 lipca 1958 r. jest zatrudniony i pobiera rentę inwalidzką z tytułu inwalidztwa powstałego z innych przyczyn niż wypadek w zatrudnieniu lub choroba zawodowa albo z tytułu inwalidztwa nie pozostającego w związku ze służbą wojskową, wysokość inwalidzkiej renty wyrównawczej ustala się na podstawie przeciętnego zarobku miesięcznego z okresu ostatnich 3 miesięcy zatrudnienia przed dniem 1 lipca 1958 r., jeżeli zaświadczenie zakładu pracy o wysokości zarobków zostanie przedłożone przez zainteresowanego — nie później niż do dnia 31 sierpnia 1958 r.

2. Wysokość inwalidzkiej renty wyrównawczej dla osób, o których mowa w ust. 1, ustala się na okres 6 miesięcy, licząc od dotychczasowego terminu płatności renty przypadającego w miesiącu lipcu 1958 r.

3. Przepisy ust. 1 i 2 mają zastosowanie tylko dla pierwszego ustalenia wysokości inwalidzkiej renty wyrównawczej.

§ 18. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1958 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz